

La fondalada càrstica del cocó de Recules, que delimita la faixa rocosa de les moles del Taix.

EL SERRET DELS AVENCS

Davallem per la carena a creuar la portella del Xato, per on passa una línia elèctrica d'alta tensió. Ara ens enlairem per abastar una antena de telecomunicacions i tot seguit la carena s'estreny. Som al cim dels Avencs, clivellat per un munt d'esquerdes profundes. Hem de trobar uns senyals blancs que ens ajudaran a seguir una senda minúscula que es despenja vertiginosament pel Serret dels Avencs. Després d'un tram de cresta esmolada, arribem a un replà aeri que sembla infranquejable i que ens aboca al cingle de l'obaga. S'ha de superar en diagonal baixant ajudats per una cadena. És l'anomenat pas de la Cadireta. Salvat aquest tram delicat, davallem per la Canal Llarga, que també compta amb el suport d'una cadena. La senda passa de l'obaga al fil de la cresta escolant-se entre el rocam laberíntic. Ens despenquem finalment per la solana fins a la Portella. Una pista i dues línies d'alta tensió travessen aquest marcat coll.

A CASTELLÓ I VANDELLÒS PER LA BARRANCADA I LA FONT DE L'IRLA

Saltem a l'obaga ombrívola on creix un bosquet d'aurons i roures. La pista, que fa un parell de fortes llaçades, és un pedregar que fa de mal baixar. A uns deu minuts fem cap a la pista que pel coll de les Portes mena a Masriudoms. La creuem i continuem davallant per un senderó fressat. S'apropa al fons de la Barrancada i giragonsa sàviament entre el rocam. Molt apregonits creuem el lliit i fem cap a la pista de Castelló a Masboquera. Anem per l'esquerra

cap a aquest primer llogarret i cap a la font de l'Irla. La pista fa una lleu pujada per tot seguit voltar planenca a tocar de bancals cultivats. L'hem de deixar quan en trobem una altra que gira a la dreta sobtadament i davalla fins a morir a la font de l'Irla de Castelló, amagada en un racó ombrívol. Enfilem un senderó, a tocar de la font, que per dins l'arbreda va muntant vers les cases de Castelló. Per un carreró entrem a les restes d'aquest llogarret deshabi-

tat. Es troba dalt d'un tossalet encarat a les altives cingleres dels Dedalts de Vandellòs. De la gran clariana que hi ha a l'entrada del poble surt assenyalat el vell camí de Vandellòs, en direcció NW. De primer transcorre de pla i després descendeix ràpidament en un tram que conserva l'antic empedrat. Sortim a la carretera C-44 i per l'esquerra la seguim per la cuneta uns tres-cents metres fins a entrar a Vandellòs. **V**

DADES PRÀCTIQUES

ACCÉS AL PUNT D'INICI

El poble de Vandellòs es troba a 9 km de l'estació de tren de l'Hospitalet de l'Infant, seguint la carretera C-44 en direcció Móra d'Ebre. La N-340 o l'AP-7 també ens hi apropa.

ÈPOCA IDEAL

De tardor a primavera. En els dies clars d'hivern, amb fred intens, es gaudeix d'unes excel·lents i dilatades panoràmiques. Sovint hi bufa el mestral amb ràfegues fortíssimes.

DIFICULTAT

Llarg recorregut per terreny escabros. De Cassear a la tossa de l'Alzina el sender és molt imprecís. La cresta dels Avencs és exposada, amb trams aeris i dos passos equipats amb cadenes. La resta transita per camins senyalitzats com GR o PR. Eviteu realitzar l'itinerari en cas de mal temps per pluja o boira.

AIGUA

Excepte en èpoques de sequera continuada, en trobarem a les fonts del Taix, de Navaies i de l'Irla, disposades estratègicament al llarg del recorregut.

MENJAR I DORMIR

A Vandellòs, l'Hostal Can Moquet (977 824 055); a Tivissa, l'Hotel de la Piscina (977 417 617).

BIBLIOGRAFIA I CARTOGRAFIA

- *Muntanyes de Vandellòs*. Esc. 1:20.000. Ed. Piolet, 2006. (imprescindible)
- CABRÉ I PUIG, Antoni. *Per les serres del mestral (II)*. Ed. Cossetània. Col. Azimut 10. Valls, 2000.
- *Senders a les Serres de Mestral*. Associació Catalana de Senderisme, 2005.